

C'concentració

Contra els **5** anys d'ocupació a l'**IRAQ**

Davant del Consulat d'EEUU. Carrer Dr. Romagosa 1. València

Dissabte **15** de Març
20 hores

Si digueres **NO** a la guerra
ara diguem **NO** a l'ocupació

Convoquen:

Ca Revolta, EUPV, PCPE, SOLIPAL, ATTAC-PV,

Grup Alternatiu, Ajuda als Pobles, A.C. El Mussol,

A. de Amistad Hispano-árabe, Grup de Cristians Antimilitaristes

ARA COM FA 5 ANYS...

NO A LA GUERRA!

Fa 5 anys, milions de persones arreu del món varem alçar la veu contra l'amenaça de guerra contra l'Iraq. Ens van dir que l'Iraq tenia armes de destrucció massiva, que promovia grups terroristes, i moltes mentides més.

Ara, és evident que la guerra només ha empitjorat la situació a la regió.

A l'Iraq, milions de persones són refugiades, desenes de milers d'Iraqians són presoners dels ocupants, i els sistemes sanitari i educatiu estan destruïts.

L'any passat a l'Afganistan, hi va haver més combats que en qualsevol moment des de l'inici de l'ocupació el 2001, perquè cada cop més camperols afganesos es resisteixen davant els abusos i els bombardejos indiscriminats de les tropes estrangeres.

A Palestina, la població pateix els efectes del boicot econòmic i dels atacs israelians duts a terme amb el suport dels governs d'EUA i Europa.

La recent gira de Bush per la regió es va presentar com un intent d'impulsar un procés de pau a Palestina, però el motiu real va ser buscar aliances a favor d'atacar l'Iran.

També fa 22 anys del referèndum de l'entrada de l'Estat espanyol a l'OTAN amb l'oposició de quasi la meitat de la població, que ha portat a signar tractats com el de Lisboa que autoritzen a la Unió Europea a recórrer als mitjans militars en missions fora de la pròpia Unió i que entre d'altres compromet als estats la millora progressiva de la capacitat militar, consagrant així una política militar intervencionista fortament agressiva de la UE, encapçalant l'OTAN en el seu paper de policia mundial.

Arreu del món, els atacs als drets humans s'estenen cada cop més; fa poc s'ha complert el 6é aniversari de la presó il·legal de Guantánamo.

Respecte de l'Iraq, les mentides són les mateixes que fa 5 anys. I igual que fa 5 anys, no cal ser partidari del govern amenaçat per oposar-s'hi; qui pagaria el preu d'un atac són desenes de milers de persones innocents.

Les manifestacions de 2003 no van impedir la guerra però si van tenir efectes molt importants.

Aznar i Blair van perdre el poder i Bush està totalment desprestigiada al seu propi país, gràcies a l'oposició a la guerra. Més important la gent a l'Orient Mitjà que pateix les bombes occidentals pot veure que no és un “xoc de civilitzacions”, ni un conflicte entre religions, perquè sap que la gran majoria de les poblacions occidentals s'oposa a la guerra.

Amb les nostres protestes, contribuïm a superar l'odi produït per la guerra. Contribuïm a fer del món un lloc millor i més pacífic.

Per tot això s'ha organitzat una nova jornada internacional de manifestacions, el 15 de març de 2008. La gent d'arreu del món es manifestarà per la retirada de les tropes de l'Iraq i d'Afganistan, contra qualsevol atac a l'Iran, per la justícia per Palestina així com contra la perillosa escalada armamentística representada pel pla nord-americà d'escuts antimíssils.

Les guerres i les ocupacions continuen. Les protestes també.

Tantes vegades com faça falta, tornarem a cridar...

NO A LA GUERRA!
NO A LA GUERRA!
NO A LA GUERRA!